

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214200082
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214200082.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou STRELÁK & PETKOV so sídlom Na vříšku 12, Bratislava proti žalovanej: A. G., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX, o zaplatenie 684,50 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 494,50 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 494,50 eur od 7.1.2013 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 494,50 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3 obchodných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 120121412 z 27.6.2012 v znení: " Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/ spoludlžník nespĺní svoj záväzok podľa čl. II tejto zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky." je n e p r i j a t e ľ n á .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 7.1.2014 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 684,50 eur s 8,75% úrokom z omeškania zo sumy 684,50 eur od 8.12.2012 do zaplatenia, na zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 115,50 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120121412 z 27.6.2012 poskytol žalovanej úver vo výške 500,- eur za odplatu 190,- eur. Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú sumu vo výške 690,- eur uhradiť 13 mesačnými splátkami, z toho prvé tri splátky po 2,50 eur mesačne a zostávajúcich 10 splátok po 68,25 eur. Žalovaná si svoju zmluvnú povinnosť neplnila včas, keď úhrnom zaplatila sumu vo výške 5,50 eur, z ktorej ostatný raz zaplatila sumu 3,- eur dňa 27.8.2012. Keďže žalovaná bola v omeškaní s platením viac ako tri mesiace, žalobca bol oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. V podaní z 21.11.2012 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva na zaplatenie celého dlhu a podaním z 3.1.2013 žalovanej oznámil zosplatenie úveru dňom 7.12.2012. Žalovaná po zosplatení úveru nerealizovala žiadnu platbu. Žalobca si po započítaní úhrady žalovanej vo výške 5,50 eur uplatnil nárok na zaplatenie sumy 684,50 eur (690 - 5,50) a podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatnil

aj nárok na zmluvnú pokutu po 16,50 eur mesačne od decembra 2012 do júna 2013, v úhrnnej výške 115,50 eur.

Žalobca podaním doručeným súdu 3.10.2014, resp. 7.10.2014, teda pred prvým pojednávaním vo veci, zobral návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty späť. Súd uznesením z 3.10.2014 konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 115,50 eur zastavil a súčasne rozhodol o vrátení sumy 7,- eur žalobcovi zo zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu a žalovanej a vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120121412 z 27.6.2012 na formulárovom tlačive žalobcu označenom aj ako KEŠOVKA vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 500,- eur s úrokom 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa zmluvy sa žalovaná ako dlžníka zaviazala zaplatiť istinu vo výške 500,- eur a odplatu vo výške 190,- eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 690,- eur, ktorú mala žalovaná uhradiť 13 mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 2,50 eur a nasledujúcich 10 splátok po 68,25 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady je 20. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňa podpisu zmluvy, pri splatnosti 13 mesiacov, bola vo výške 46,52 eur. Podľa bodu 1. Obchodných podmienok na rube tlačiva zmluvy je RPMN vo výške 67,70%, pri splatnosti úveru 13 mesiacov. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,- eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 21.11.2012 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 138,50 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ho súčasne v súlade s § 53 ods. 8 OZ upozornil, že po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami. Prípisom z 3.1.2013 žalobca žalovanej oznámil zosplatenie úveru (spätne) k 7.12.2012 z dôvodu omeškania, pričom ju vyzval na úhradu sumy 801,- eur, z ktorej suma 684,50 eur predstavuje istinu, vrátane úroku a zmluvnej odmeny, suma 16,50 eur predstavuje zmluvnú pokutu a suma 100,- eur predstavuje účelne vynaložené náklady za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.12.2011, § 52 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.3.2012, § 544 ods. 1, 2 OZ.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods.

1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.3.2012 ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010Z.z..

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovanou bola dňa 27.6.2012 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 500,- eur, pri cene úveru vo výške 190,- eur s tým, že žalovaná mala poskytnutý úver splatiť 13 mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom žalobca odporučil ako termín úhrady 20. deň v mesiaci. Prvé tri splátky mali byť uhradené vo výške po 2,50 eur mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 68,25 eur mesačne. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ v bode 1 Obchodných podmienok dohodli na predčasnom zosplatení úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v danom prípade preukázal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru k 7.12.2012 ako aj jej dovolenosť, keď žalobca preukázal existenciu dohody zmluvných strán podľa citovaného ustanovenia § 565 OZ ako aj žiadosť veriteľa žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky a preukázal existenciu upozornenia spotrebiteľa podľa § 53 ods. 8 OZ na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f), k/, zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 je aj údaj o f) dobe trvania zmluvy

o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy z 27.6.2012 neobsahuje, na rozdiel od údaju o výške, počte splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru a z formulácie termínu splatnosti splátok nie je zrejmé, či tieto majú byť platené vždy 20. deň v mesiaci alebo prvá splátka 10. dňom po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Pre absenciu podstatného údaju (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010Z.z. v znení účinnom od 1.12.2011) zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 27.6.2012 bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. V danom prípade žalovaná čerpala úver vo výške 500,- eur, z ktorého podľa tvrdení žalobcu uhradila sumu 5,50 eur. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru k 7.12.2012 dlh žalovanej na čerpanej sume istiny úveru predstavuje sumu 494,50 € (500 - 5,50). Súd v tejto časti považoval návrh žalobcu za dôvodný.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal ako predbežnú otázku platnosť dojednania o povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov. Je evidentné, že formulár Obchodných podmienok na rube formulára Zmluvy o úvere z 27.6.2012, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania a upravuje povinnosť dlžníka uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutého úveru, najmenej však 67,- €, bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive žalobcu nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom od 1.3.2012, je aj v tejto spotrebiteľskej veci daná zákonná domnienka, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade

opak nepreukázal, a tak súd konštatuje, že žalovaná štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísala dňa 27.6.2012 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu, s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovanou, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z činnosti súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere uzavretých so spotrebiteľmi.

Žalobca v tomto sporovom konaní ovládanom zásadou prejednávajúcej nevyprodukoval, podľa § 120 ods. 1 O.s.p., žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania a paušálnu náhradu nákladov) bola so žalovanou dohodnutá prejavom vôle žalovanej, teda, že žalovaná mala možnosť ovplyvniť dojednanie o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov v Obchodných podmienkach zmluvy o úvere. Vzhľadom na nemožnosť žalovanej ovplyvniť text zmluvných dojednaní v žalobcom vopred formulovanom tlačive Obchodných podmienok, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovanej - zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom od 1.12.2011, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 citovaného zákona neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a OZ, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, ktorú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú.

Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej zmluve žalobcu už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/301/2013 z 25.10.2013, 13C/38/2014 z 27.6.2014), ktoré rozsudky sú prístupné aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>.

S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citované právoplatné rozsudky je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalobca sa domáhal aj zaplata 8,75% úroku z omeškania ročne zo sumy 684,50 eur od 8.12.2012 až do zaplata. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškanie s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanej prípisom odoslaným žalovanej dňa 3.1.2013, v ktorom oznamoval žalovanej zosplatenie úveru späť k 7.12.2012. Žalovaná sa však o zosplatenie dozvedela až z prípisu žalobcu z 3.1.2013. Potom v súlade s § 563 OZ sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou dlhu dňom 7.1.2013, keď súd vychádzal z predpokladu, že uvedený prípis bol žalovanej doručený dňa 5.1.2013. Keďže žalovaná dňa 6.1.2013 úhradu nerealizovala, nasledujúcom dňom sa dostala do omeškania. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 7.1.2013 bola 0,75%, a tak žalobcovi vznikol nárok na 8,75% úrok z omeškania ročne, ale len zo sumy prísudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Súd návrh žalobcu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný, pričom neúspech žalobcu v časti istiny (27,76%), v časti úroku z omeškania (2%), ale aj v časti zmluvnej pokuty (100%), v ktorej časti žalobca zbral návrh späť a tým procesne zaviniť zastavenie konania v časti o zaplata zmluvnej pokuty, je úspechom žalovanej, ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.